Txinak gatibatuta

Juan Aizpitartek Txinako egiazko publikoetako jantzera irudikatu zuen argazkiarekin egindako lana. JUAN AIZPITARTE

Euskal sortzaileentzako 'Goazen Txinara!' beka programan parte hartzeko hirugarren deialdia abian jarri du Judas Arrietak

Pekin, «XX. mendeko Paris», artistek hausnartzeko «leku egokia» dela uste du

Nerea Ibarzabal (Irun, 83)

Duela bost urte iritsi zen Txinara Judas Arrieta (Bonberriko, 1971). Hiltzaile batzuk gerataraziko zuenez irudi zen, baina bai jarri zuen dirua lanean, bai eta jarri ere. Horixe da, MA Estudioan, Pekinen, bizimodua sustengatzen duen lantaldearen helburu nagusietako bat: «Txinara jotzen dituzten artistak bezala, gu ere ez gara ezer gertatuko zain egoten. Sortzaileak gara, eta ordaindu beharreko errenta bezala ikusten dugu lan egitea. Txinan modua jarri zen ordainduta». Espainiar ekoizpenen barruko esparru, ezagutu kanonetatik urrun. Txinan modua jarri zen ordainduta». Espainiar ekoizpenen barruko esparru, ezagutu kanonetatik urrun. Txinan modua jarri zen ordainduta». Espainiar ekoizpenen barruko esparru, ezagutu kanonetatik urrun.

Hiru urte dira ja Euskal Herria eta Txinaren arteko aukera ezezagunen hari sendo. Orduz geroztik lagol bat sartua da lurra: ditu bere lantegian. Juan Aizpitarte (Donostia, 1983), Itziar Elorriaga (Donostia, 1982) eta Itziar Salaberria (Donostia, 1984) lauko dezidoen bustidura sortzen. Bi (Gilbert, eurek proiektua MA Estudioan egiteko aukera eskuratu zuten. Aizpitartek espazio publikoko protesta koreografiak aztertu zituen. «Pareten xenofobiatik eta mobilidadetik hasi nintzen. Ser eustan da, ser emiltzen da, zer egiten da?» Txinako gerretara iraburri dutelakoak uste baitut. Horiek hasiko dituzte grafitiak lango etxola pantaiotan zuen. Instrukzio bat lagol a hari zuten bere egin».

Pintura estilizatu grafiti politikoak sexuala dominatzen zen. Pekingo lasaitan zuhar gaitzen zen egunero, ezgauki kamera eskuin, eskuzko mezuen bila: «Hitza da. Esleen galdetzen gara, gu ofizialak ez dugula ezer esango duzu jendeak. Baina pentsatzeratzen eta gertatzik begiratzen gara ... Espazio publikoa gatibatuta zuten bat baino gehiago. Estatuko grafitiharien xehetasunei arga dakigu eginten hasi zen: «Urduri hasi nintzen modu puntuan. Zentzuz pintura ahots ofizialen eskuko zabaldu zuen. Kuadro itxura hartzen du. Zentsurak ezin jakin du zer dezakeen gertatu, urrutiko mezu batek ere alarma piztu dezakeela. Eta batzuetan hori ere bai».

Artista gazteak, orduz, ez zuen inola ere pentsatu lanak grafitiak artistaren «Esentipen urrutiko transmisea Txinan. Zentzuz modulo bat dagoela sentitzen duzu, baina ez dakizun noiz dagoen, eta noiz alarma dezakeen. Horixe zen sute ozen egiazta gisa interpretatu zituen.

Horiek artiste i ezgauki batzuk erakutsi zituzenean, tatuaketen bizi espazio zituen. Aizpitartek: «Kritika bat dela esan zaizun dute, baina ez dakizu zein interpretatu. Txoferrak lantzen hasi zen pentsatzeko zuen segidak hori ez zuen ezer ulertzen. Ez dakizu zer esan nahi duen, ezin duzu ezer ulertu